

eureka creative

สถาปัตยกรรมยุคต่อม 7

creative



สถาปัตยกรรมยุคต่อม

● บุชร กุศล

‘ดวงฤทธิ์ บุนนาค’ สถาปนิกชั้นเทพที่มีผลงานการออกแบบติดอันดับ 1 ใน 5 ของเอเชีย สร้างผลงานโดดเด่นมากมาย เช่น H1 บูติกมอลล์ ย่านทองหล่อ Costa Lanta รีสอร์ท และล่าสุดคือโครงการอาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แนวคิดการออกแบบอาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ ต้องการกระตุ้นให้ผู้เข้ามาภายในอาคาร เกิดแรงบันดาลใจและสุนทรียภาพ ผ่านตัวอาคารที่สะท้อนถึงความคิดสร้างสรรค์ ตามโจทย์ของมหาวิทยาลัย ทั้งยังมองเห็นความเป็นไปได้ว่า รูปทรงของอาคารไม่จำเป็นต้องอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมเหมือนเดิมอีกต่อไป ถือเป็นความท้าทายที่เขาต้องการให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

“ปกติอาคารราชการมักจะดูน่าเบื่อ แต่เราทำให้เห็นว่า อาคารราชการไม่จำเป็นต้องดูน่าเบื่อเสมอไป และสถาปนิกไทยก็มีความสามารถที่จะทำได้ภายใต้ข้อจำกัด



ด้านงบประมาณและกฎระเบียบทางราชการ งานนี้จึงเป็นตัวอย่างที่เปลี่ยนแปลงวิธีคิดของราชการ และวิธีทำงานกับราชการ”

: ดีไซน์กระตุ้นไอเดีย

“คนเราจะมีความคิดสร้างสรรค์ได้ ต้องมองเห็นความเป็นไปได้ก่อน” คีย์เวิร์ดกำหนดรูปร่างทางสถาปัตยกรรมของอาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ และขึ้นบนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ที่

เป็นจริง “ไม่ใช่” เรื่องของความเพ้อฝันจินตนาการ

สถาปัตยกรรมของอาคารมูลค่ากว่า 500 ล้านบาท สูง 20 ชั้น พื้นที่ใช้สอย 2 หมื่นกว่าตารางเมตร ออกแบบขึ้นโดยท้าทายความเป็นไปได้ ทั้งในเรื่องโครงสร้างและรูปทรงของสถาปัตยกรรม ซึ่งนำเสนอรูปทรงที่มีลักษณะเหมือนมีการแยกตัวออกจากกัน 3 ส่วน จากปกติที่อาคารสูงทั่วไปจะเป็นลักษณะตรง แต่อาคารหลังนี้เหมือนว่าถูกดันให้แยกจากกันเป็นรูปทรง 3 ก้อน

“ความเป็นไปได้ที่เราสร้างขึ้นคือการสร้างรูปทรงของอาคารที่มีลักษณะเหมือน “ไม่มี” สมดุล แต่ในแง่ของโครงสร้างแล้วมี “สมดุล” และแข็งแรงเต็มที่ โดยที่มวลของอาคารทั้ง 3 หลังยังอยู่ในสภาพที่สมดุล และในทางโครงสร้างก็มีเสถียรภาพสมบูรณ์แบบทุกอย่าง” สถาปนิกกล่าว ความโดดเด่นของอาคารหลังนี้คือ ตัวอาคารที่ยื่นออกมาถึง 8 เมตร ซึ่งใช้เทคโนโลยีที่เรียกว่า “โพลด์-เทนชั่น” (Post-Tension) คือระบบพื้นอาคารที่

ใช้สวดอวดแรงในการรับน้ำหนักของพื้น มีลักษณะ เป็นพื้นไร้คาน ส่งผลให้โครงสร้างอาคารสมบูรณ์แบบตามการออกแบบของสถาปนิกเป็นไปได้อย่างจริง โดยสามารถรักษารูปทรงของสถาปัตยกรรมได้ด้วย

:ทางเดินนอกรอบ

เขายังออกแบบให้สถาปัตยกรรมนี้เป็นความลงตัวที่สมบูรณ์แบบระหว่างวิศวกรรมกับสถาปัตยกรรม ยกตัวอย่างการออกแบบทางเดินเชื่อมต่อกันค่อนข้างมากทั้งในตัวอาคารและนอกอาคาร โดยเชื่อว่ายังมีพื้นที่ลักษณะนี้มากเท่าไร ก็ยิ่งจะเอื้อให้นักศึกษาเกิดการจับกลุ่มและเชื่อมโยงกันทางความคิดที่แตกต่างกันได้เร็วขึ้นนักศึกษาได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น แทนที่จะเป็นในโรงอาหาร ได้จุดตึกเหมือนในอดีต ยิ่งในยุคนี้สำคัญมากเพราะนักศึกษาสื่อสารกันแบบเห็นหน้าหรือตัวต่อตัวน้อยลง แต่นิยมสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กมากขึ้น

“ความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้ เกิดขึ้นจากในห้องเรียน ในห้องเรียนครูจะสอนพื้นฐานความจริงเพื่อให้ เด็ก จับกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดกันแล้วก็นำไปคิดต่อ เมื่อสามารถสร้างกลุ่ม และเกิดความเชื่อมโยงขึ้นได้ จะเกิดลักษณะที่เรียกว่า Lateral thinking (คิดด้านข้าง) หรือการคิดนอกรอบคิดออกไปนอกทิศทางจากตำรา เด็กคุยกันในเรื่องที่เรียนมา แต่คุยออกไปนอกรอบที่เรียนทำให้เกิดการแลกเปลี่ยน และความคิดสร้างสรรค์ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ”ดวงฤทธิ์กล่าว

สิ่งที่เจ้าของโครงการและสถาปนิกอยากให้เกิดในอาคารหลังนี้คือ ผู้ที่มาใช้บริการ นอกจากมีความตื่นตัวจากสถาปัตยกรรมแล้ว ยังต้องรู้สึกสนุกที่ได้ใช้งานอาคารหลังนี้ กับการแลกเปลี่ยนพูดคุยกันในเรื่องต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เสมือนเป็นโจทย์กระตุ้นให้เกิดการคิดตลอดเวลา และสิ่งเหล่านี้จะชวนมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้ใช้บริการ นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนไปด้วย